Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26825
Copyright: Admont, Benediktinerstift

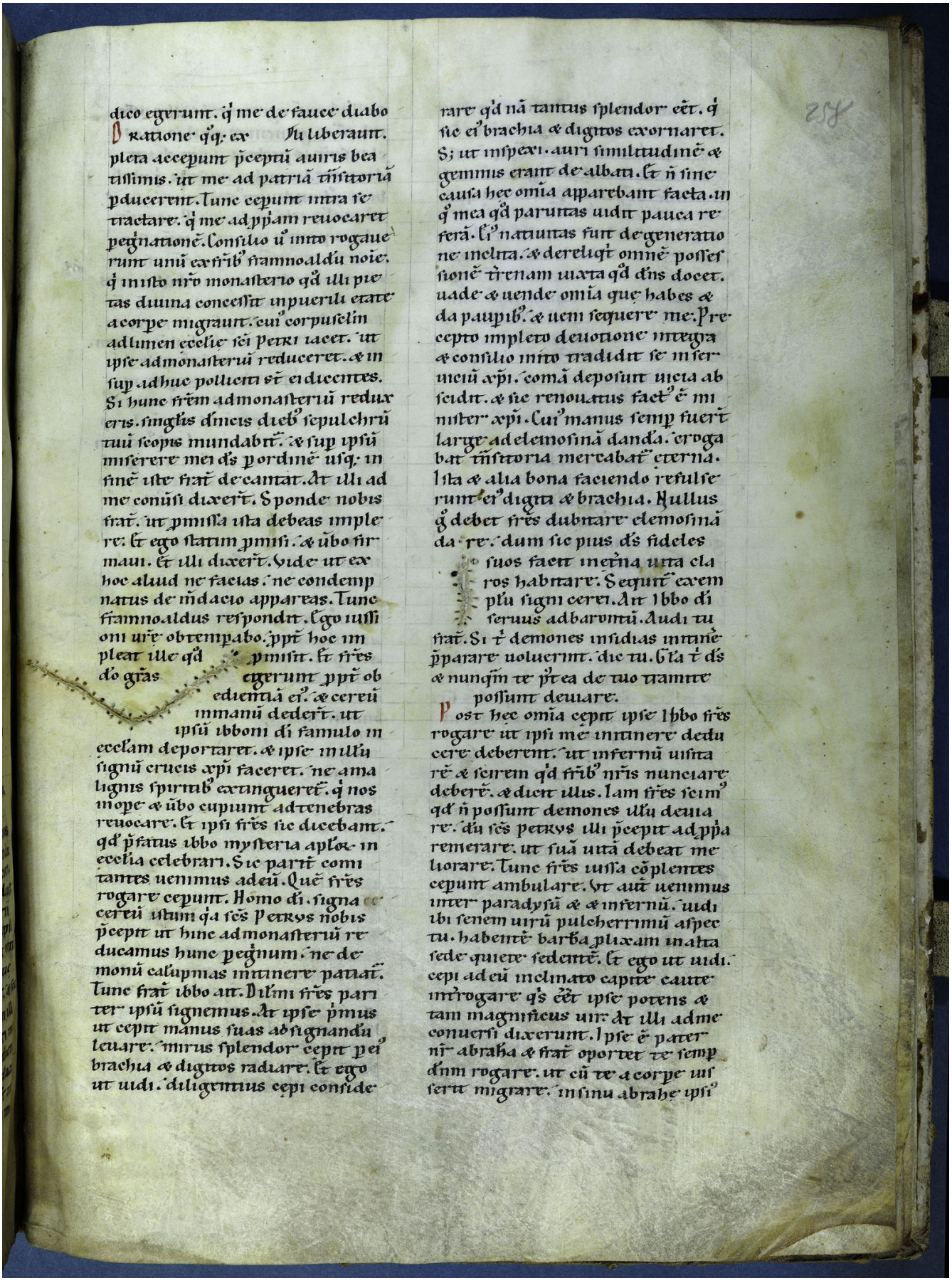

dico egerunt. q̄ me de fauce diabo
Dratione q̄q; ex Ju liberaunt.
pleta accepunt p̄ceptū aurris bea
tissimis. ut me ad patriā t̄nsitoriā
p̄ducerent. Tunc cepunt intra se
tractare. q̄ me ad p̄p̄am reuocaret
pegnationē. Consilio ū inito rogaue
runt unū ex fr̄ib̄ framnoaldū noie.
q̄ in isto nr̄o monasterio q̄d illi pie
tas diuina concessit in puerili etate
a corpe migraunt. cui⁹ corpuselin
adlumen ecclie sēi Petri iacet. ut
ipse ad monasteriū reduceret. & in
sup adhuc polliceri sē ei dicentes.
Si hunc frēm ad monasteriū redux
eris. singlis dīnicis die⁹ sepulchrū
tuū scopis mundabīt. & sup ipsū
miserere mei d̄s p̄ ordinē usq; in
finē iste frāt̄ decantat. At illi ad
me conūsi dixer̄t. Sponde nobis
frāt̄. ut p̄missa ista debeas imple
re: & ego statim p̄misi. & ūbo fir
maui. & illi dixer̄t. Vide ut ex
hoc aliud ne facias. ne condemp
natus de m̄dacio appareas. Tunc
framnoaldus respondit. Ego iussi
oni ur̄e obtempabo. p̄p̄ hoc im
pleat ille q̄d p̄misit. & fr̄es
d̄o gr̄as egerunt p̄p̄ ob
ediemtiā ei⁹. & cereū
inmanū dedert. ut
ipsū ibbom d̄i famulo in
eccl'am deportaret. & ipse in ullu
signū crucis x̄pi faceret. ne ama
lignis spiritib̄ extingueret. q̄ nos
inope & ūbo cupiunt ad tenebras
reuocare. & ipsi fr̄es sic dicebant.
q̄d p̄fatus ibbo mysteria ap̄lor in
ecclia celebrari. Sic part̄ com
tantes uenimus adeū. Quē fr̄es
rogare cepunt. Homo d̄i. signa
cereū utum q̄a sēs Petrus nobis
p̄ceptt ut hinc ad monasteriū re
ducamus hunc pegnum. ne de
monū calupnias intinere patiat̄.
Tunc frāt̄ ibbo ait. Dilmi fr̄es pari
ter ipsū signemus. At ipse p̄mus
ut cepit manus suas ab signandū
leuare. mirus splendor cepit p̄
brachia & digitos radiare. & ego
ut uidi. diligentius cepi conside
rare q̄d nā tantus splendor eēt. q̄
sic ei⁹ brachia & digitos exornaret.
Si ut inspexi. auri similitudinē &
gemmis erant de albati. & n̄ sine
causa hec omia apparebant facta. in
q̄ mea q̄d paruitas uidit pauca re
ferā. Cū natiuitas fuit de generatio
ne inclita. & dereliq̄t omnē posses
sionē trenam uixta q̄d d̄ns docet.
uade & uende omia que habes &
da paupib̄. & ueni sequere me. P̄re
cepto impleto deuotione integra
& consilio inito tradidit se inser
uicitū x̄pi. comā deposuit uicia ab
scidit. & sic renouatus fact⁹ ē mi
nister x̄pi. Cui⁹ manus semp fuer̄t
large ad elemosinā dand̄a. eroga
bat t̄nsitoria mercabat̄ eterna.
Ista & alia bona faciendo refulse
runt ei⁹ digiti & brachia. Nullus
q̄ debet fr̄es dubitare elemosinā
da re. dum sic pius d̄s fideles
suos facit inclita uita cla
ros habitare. Sequit̄ exem
plū signi cereī. Ait Ibbo d̄i
seruus adbarontū. Audi tu
frāt̄. Si t̄ demones insidias intinē
p̄parare uoluerint. dic tu. Cōta t̄ d̄s
& nungīm te p̄ea de tuo tramite
possunt deuiare.

Post hec omia cepit ipse Ibbo fr̄es
rogare ut ipsi me intinere dedu
cere deberent. ut infernū uisita
rē & scirem q̄d fr̄ib̄ nr̄is nunciare
deberē. & dicit illis. Iam fr̄es scim⁹
q̄d n̄ possunt demones ulu deuia
re. du sēs Petrus illi p̄ceptt ad p̄pa
remerare. ut suā uitā debeat me
liorare. Tunc fr̄es iussa cōplentes
cepunt ambulare. Ut aut̄ uenimus
inter paradysū & & infernū. uidi
ibi senem uirū pulcherrimū aspec
tu. habentē barba pluxam in alta
sede quiete sedentē. & ego ut uidi.
cepi ad eū inclinato capite cautē
interrogare q̄s eēt ipse potens &
tam magnificus uir. At illi adme
conuersi dixerunt. Ipse ē pater
nr̄ abraha & frāt̄ oportet te semp
d̄nm rogare. ut cū te a corpe uis
ceri migrare. in sinu abrahe ipsi